

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים בעניינים מינהליים

ע"ס 3326/18

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות
כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט נ' סולברג

המערער: פלוני

נגד

המשיבים: 1. מנהל רישוי כלי ירייה מחוז דרום – המשרד לביטחון פנים
2. פקיד רישוי המשרד לביטחון פנים – מחוז דרום
3. משטרת ישראל מחוז דרום – הקצין הממונה

ערעור על פסק הדין של בית המשפט לעניינים מינהליים בבאר שבע (כ"ב' השופטת י' רז-לוי) בעת"ס 29560-11-17 [פורסם בנבו] מיום 8.3.2018

תאריך הישיבה: ח' בשבט התשע"ט (14.1.2019)

בשם המערער: בעצמו

בשם המשיבים: עו"ד רותם סלמה

חקיקה שאוזכרה:

[חוק כלי היריה, תש"ט-1949: סע' 5\(א\), 11\(2\), 12\(א\)\(3\)](#)

[חוק הליכי חקירה והעדה \(התאמה לאנשים עם מוגבלות שכלית או נפשית\), תשס"ו-2005](#)

מיני-רציו:

* במדינת ישראל אין זכות מוקנית להחזיק כלי ירייה. נשיאה והחזקת כלי ירייה מותנים ברישיון; ככל החלטה מנהלית, החלטה בעניין רישיון כלי ירייה תיעשה על בסיס ראיות מנהליות. הרשות יכול שתסתמך על תיק חקירה שנסגר בעילה של היעדר ראיות מספיקות, לשם החלטה על שלילת רישיון כלי ירייה.

* משפט מינהלי – רישוי – החזקת נשק

* משפט מינהלי – רישוי – כלי ירייה

* משפט מינהלי – רישוי – ביטול רישיון

* משפט מינהלי – שיקול-דעת – פקיד הרישוי לפי חוק כלי היריה

* משפט מינהלי – ראיות מינהליות – מה הן

ערעור על פסק הדין של ביהמ"ש לעניינים מנהליים, בגדרו נדחתה עתירת המערער שנסבה על ביטול רישונו לשאת כלי ירייה. הרישיון בוטל בשל תיק אלימות במשפחה, אף שנסגר מחוסר ראיות, בשל מסוכנות המערער הנלמדת ממנו.

ביהמ"ש העליון דחה את הערעור בקבעו:

במדינת ישראל אין זכות מוקנית להחזיק כלי ירייה. [חוק כלי היריה](#) קובע כי נשיאה והחזקת כלי ירייה מותנים ברישיון. פקיד רישוי כלי ירייה הוא המוסמך להנפיק רישיון, ע"פ המלצת קצין משטרה בכיר. פקיד הרישוי מוסמך לבטל רישיון עוד בטרם יפוג תוקפו. החוק מאזן בין האינטרס להחזיק בכלי ירייה למטרות חוקיות שונות, ובעיקרן הגנה; לבין שלום הציבור וביטחונו, שתפוצה רחבה עלולה לסכן. המדיניות הנוהגת (שאין בה דופי) היא לצמצם ולהפחית את כמות כלי היריה המצויים בידי אזרחים.

ככל החלטה מנהלית, החלטה בעניין רישיון כלי ירייה תיעשה על בסיס ראיות מנהליות. בהתאם למבחן הראיה המנהלית, בהקשרנו אין הרשות נדרשת להתבסס על ראיות ברמת שכנוע מעבר לספק סביר, אלא די בראיות שרשות סבירה הייתה מסתמכת עליהן ורואה בהן כבעלות ערך הוכחתי ראוי ומספיק בנסיבות. כמו כן, הרשות רשאית לבחון מגוון רחב של ראיות, ובהן מידע מודיעיני, חומר חקירה בתיקים פתוחים וסגורים וכל מידע רלוונטי נוסף. להמלצת המשטרה משקל ניכר בגיבוש ההחלטה.

ביטול רישיון או אי-חידושו דורשים תשתית מוצקה יותר לנימוקי הסירוב מאשר זו הנדרשת בבקשה ראשונה למתן רישיון. לפיכך, ביטול רישיון לא יעשה על בסיס חשד גרידא, ללא בדיקה וחקירה. ניתן לבטל רישיון מקום שבו השתנו הנסיבות, ואירוע חדש שהתרחש משנה את ההנחה שעמדה בבסיס מתן הרישיון ויכול להעיד על מסוכנות. על הרשות לבסס החלטתה על תשתית ראייתית מספקת, ומקום שבו היא מחליטה על ביטול רישיון יש להקפיד על כך ביתר שאת.

המערער החזיק ברישיונו שנות דור, ומדובר בכלי נשק בעל ערך סנטימנטלי עבורו. עם זאת, אין מדובר בכלי המשמש להגנה עצמית, ואין הוא נחוץ לפרנסה. התשתית הראייתית בבסיס החלטה מורכבת מהקריאה למשטרה בעקבות ויכוח בטונים גבוהים בין המערער לאשתו, מהרשמים שנאספו באירוע ומחקירת אשת המערער במשטרה. הרשות המוסמכת למדה מן המכלול כי קיים סיכון בהחזקת כלי ירייה ע"י המערער. ביהמ"ש לעניינים מנהליים קבע כי די בראיות המנהליות כדי להוביל למסקנה שהחלטת המשיבים מצויה במתחם הסבירות.

ביהמ"ש לא התעלם מהפגמים הנטענים בחקירת אשת המערער. למותר לציין את הצורך בהקפדה על הוראות חוק חקירה והעדה, נוכח הרגישות שבחקירת בעלי מוגבלויות והאינטרס בבירור האמת. אעפ"כ, עסקינן בהליך מנהלי, בו אמת המידה הראייתית היא גמישה יותר. גם אם נפלו פגמים בחקירה, אין בכך כדי לאיין לחלוטין את המידע הנלמד ממנה, בצד הנתונים הנוספים שהיו לפני מקבלי החלטות. בשים לב למכלול הנסיבות והאינדקציות, ובשק"ד ביהמ"ש לעניינים מנהליים

בהינתן עקרון "התוצאה היחסית", נראה כי הפגמים הנטענים בחקירה אינם מצדיקים התערבות בהכרעתו.

ודוקו, גם אם לפי שיקול דעתה של המשטרה תשתית ראייתית זו אינה מספיקה להעמדה לדין פלילי, אין ללמוד מכך בהכרח שזו אינה מספיקה לצורך שלילת רישיון לשאת כלי ירייה. שכן, כאמור, אין החלטה המנהלית צריכה להגיע כדי רמת השכנוע הנהוגה במשפט הפלילי. הרשות יכול שתסתמך על תיק חקירה שנסגר בעילה של היעדר ראיות מספיקות, לשם החלטה על שלילת רישיון כלי ירייה.

אשר לוועדת המסוכנות אליה ביקש המערער שביהמ"ש יורה להפנותו. מדובר בוועדה שנועדה, ככלל, לשמש גורם אבחוני נוסף שיסייע לגורמי הטיפול במקרים מורכבים של אלימות במשפחה. אומנם, נראה שאין מניעה עקרונית כי אדם יופנה לאבחון הוועדה גם שלא במסגרת הליך טיפולי של שירותי רווחה. יתרה מכך, שק"ד הרשות בבואה לקבל החלטה בעניין רישיון כלי ירייה הוא רחב, והיא רשאית לשקול נתונים נוספים כגון חו"ד של שירותי רווחה. אולם, אין ליצור מסלול נוסף של פניה לוועדה כחלק מהחלטה בעניין רישיון כלי ירייה, שכן הדבר אינו מחויב מהוראות החוק; אינו הכרחי לצורך קבלת החלטה; ואין מדובר במקרה בו הגורם המפנה סבור כי הוא זקוק לאבחון והערכה נוספים.

פסק-דין

השופט ע' פוגלמן:

ערעור על פסק הדין של בית המשפט לעניינים מינהליים בבאר שבע (כב' השופטת י' רז-לוי), שבגדרו נדחתה עתירת המערער שנסבה על ביטול רישיונו לשאת כלי ירייה.

הרקע העובדתי הצריך לעניין

1. המערער החזיק ברישיון כלי ירייה לרובה אוויר מאז משנת 1968 (להלן: הרישיון). ביום 18.5.2017 התגלע ויכוח בין המערער ואשתו. בעקבות קריאה של שכנים שדיווחו על צעקות של גבר כלפי אשתו, שוטרים הגיעו למקום. לאחר בירור שערכו, ביקשו השוטרים מהמערער ומאשתו להתלוות אליהם לתחנת המשטרה. במסגרת חקירתה, ציינה אשת המערער כי השניים התווכחו בנוגע לשעות העבודה שלה, וכי לא תקף אותה אלא צעק עליה בלבד. יחד עם זאת, היא ציינה כי בשנתיים האחרונות המערער תקף אותה פיזית מספר פעמים, ובכלל זה זרק לעברה חפצים, סטר לה והכה

אותה בפניה. המערער שוחרר ממעצר לאחר הפקדת ערובה, בכפוף להתחייבות שלא להיכנס לדירה או ליצור קשר עם אשתו במשך 10 ימים. ביום 21.5.2017 הפקיד המערער את הרובה במשטרה.

2. בעקבות האירוע, נפתח במשטרה תיק אלימות במשפחה בעניין המערער, בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוגו (להלן: תיק האלימות). בהמשך לכך, המשטרה המליצה למשרד לביטחון פנים לבטל את רישיון כלי הירי של המערער. ביום 28.5.2017 בוטל הרישיון (להלן: החלטת הביטול). ביום 15.8.2017 נסגר תיק האלימות בהיעדר ראיות מספיקות להעמדה לדין. המערער הגיש ערר על החלטת הביטול, וביום 19.9.2017 דחה אותו הממונה במשרד לביטחון פנים. הממונה ציין כי קצין המשטרה הממונה בחן פעם נוספת את עניינו של המערער, ונותר איתן בדעתו שיש לבטל את הרישיון בשל תיק האלימות, אף שנסגר בינתיים מחוסר ראיות כמצוין לעיל; ובשל מסוכנות המערער הנלמדת ממנו.

ביום 19.9.2017 הגיש המערער ערר על סגירת תיק האלימות, שבו ביקש לשנות את עילת הסגירה להיעדר אשמה, וזה נדחה – לטענת המשיבים – עוד בחודש אוקטובר 2017.

פסק הדין של בית המשפט לעניינים מינהליים

3. המערער השיג בעתירה מנהלית על דחיית הערר בנוגע להחלטת הביטול. ביום 8.3.2018 דחה בית המשפט לעניינים מינהליים את העתירה, וקבע כי החלטת המשיב 1 סבירה ואין צידוק להתערב בה. בית המשפט קבע שמדינת ישראל לא מכירה בזכותו של אדם להחזקת כלי נשק, וזו תיעשה רק ברישיון לפי הוראות [חוק כלי היריה](#), התש"ט-1949 (להלן: חוק כלי היריה), ולמי שנמצא כשיר לכך בלבד. בית המשפט עמד על כך

שההסדר בחוק משקף איזון בין אינטרס הפרט ובין האינטרס הציבורי להבטיח את שלום הציבור שעלול להימצא בסיכון מהימצאות כלי נשק בקרב אזרחים. נוכח אינטרס ציבורי זה, צוין, המגמה הרווחת היא צמצום בהענקת רישיונות.

4. בית המשפט ציין כי החוק מסמיך את הרשות לבטל רישיון בטרם תם תוקפו, אם קיים שינוי נסיבות המצדיק זאת. לצורך כך נדרשת הצדקה חזקה יותר מאי חידוש, הגם שאין לאדם זכות קנויה להחזיק כלי נשק. צוין כי בהליך מינהלי ניתן להתבסס על ראיות מינהליות, ובכלל אלה גם חומרי מודיעין וחקירה ואף תיק חקירה סגור.

5. עוד נקבע כי החלטת המשיב 1 התבססה על ראיות מינהליות מספיקות, אשר מעידות על מסוכנות המערער. בית המשפט ציין כי הוא עיין בתיק החקירה ושקל את טענות המערער באשר להקשר ותוכן הוויכוח בין המערער ואשתו, וכן לפגמים שנפלו בחקירתה. בשים לב לנתונים העולים מחקירת בת זוגו של המערער ולמכלול הנסיבות, ובהינתן חומר הראיות שנסב על הגעת המשטרה לדירת בני הזוג, החלטת המשיב 1 אינה חורגת ממתחם הסבירות. בית המשפט הוסיף כי אומנם לכלי הנשק ערך סנטימנטלי עבור המערער, אך הוא לא נועד לצורכי הגנה עצמית.

6. בית המשפט שקל את טענות המערער בעניין התנהלות המשטרה, הן באשר לחקירת אשתו הן בנוגע לאי-איסוף נתונים משירותי הרווחה, והפגיעה בשמו הטוב שנגרמה לו לטענתו כתוצאה מכך. נפסק כי חרף זאת, הראיות המינהליות הקיימות מביאות למסקנה שהחלטה אינה חורגת ממתחם הסבירות. באשר לעילת הסגירה של התיק צוין כי המשטרה לא מצאה לשנות את עילת סגירת התיק וכי נדחה ערר שהגיש המערער בעניין זה. בהקשר זה, ציין בית המשפט כי יש מקום שהרשות

תפעל ליידע עורר – בעת מתן הודעה על החלטה בערר – על זכותו להגיש עתירה המכוונת להחלטה אחרונה ז.

מכאן הערעור שלפנינו.

טענות הצדדים בערעור

7. המערער מבקש שנבטל את פסק הדין של בית המשפט ונורה על השבת רישיון כלי הירייה שלו. לטענתו, ביטול הרישיון נעשה מתוך שיקולים זרים, בחוסר תום לב ובשרירותיות. המערער טוען כי המשיבים פגעו בזכותו להליך הוגן, וכי הראיות המינהליות הושגו תוך הפרה של הוראות החוק.

8. לטענת המערער, כלי הנשק מצוי בחזקתו מזה 50 שנים. הוא קיבל אותו במתנה מאביו לרגל הגיעו לגיל בר מצווה, ומשתמש בו רק במטווח ובהתאם לחוק. המערער טוען כי מעולם לא פגע באשתו ותמיד טיפל בה במסירות. לטענתו, הוויכוח שבגיננו נפתח תיק האלימות נסב על כך שלטעמו בת זוגו עבדה שעות רבות מדי והוא ניסה להניא אותה מכך, לטובתה היא. המערער טוען כי עברו הפלילי נמחק לפני כ-20 שנים, כך שלא ניתן להסתמך עליו כראיה למסוכנות. המערער מוסיף כי אין לו תיקים פליליים מ-39 השנים האחרונות; כי המדינה אף השקיעה משאבים רבים בשיקומו המוצלח; וכי אף היה מצוי בקשרי שיתוף פעולה עם המשטרה במסגרת עבודתו. עוד עמד המערער על שירותו הצבאי הארוך שבמסגרתו נשא כלי נשק – אף בשנים האחרונות – מבלי שסיכן את אשתו או אדם אחר. עוד טוען המערער כי בית המשפט התעלם מהתימוכין שהציג לטענותיו, והתעלם מבקשותיו לקבל חוות דעת של רשויות הרווחה בהתייחס למשפחתו. כמו כן, נטען כי בית המשפט לא התייחס להצהרת

נפגעת עבירה מיום 10.9.2017; וטעה כשלא שוחח איתה ביחידות, על אף הצעת המערער.

9. לשיטת המערער, עדות אשתו לא ניתנה באופן חופשי ומרצון ולכן אינה משקפת את האמת. לטענתו, היא סובלת מלקות שכלית מוכרת, אך נחקרה באופן רגיל ולא בהתאם לחוק הליכי חקירה והעדה (התאמה לאנשים עם מוגבלות שכלית או נפשית), התשס"ו-2005 (להלן: חוק חקירה והעדה). המערער טוען כי הוא ציין את החובה האמורה בפני השוטרים ומוסיף כי ביום 10.7.2017 הוזמנה אשתו להשלמת חקירה אך לא נחקרה לאחר שדיווחה על מצבה. לטענת המערער, במהלך החקירה אשתו הייתה במצוקה עקב לחצים שהופעלו עליה, ומכך נגזרו גם תשובותיה. עוד טוען המערער כי בעבר תלונות של אשתו על אלימות כלפיה התבררו כלא נכונות.

10. בעניין עילת סגירת התיק, טוען המערער כי לא היה מקום לסגור את התיק הפלילי מחוסר ראיות, אלא מהיעדר אשמה. נטען כי אשת המערער כלל לא התלוננה, אלא נחקרה בניגוד לחוק ובהיותה במצוקה. כמו כן, טוען המערער, אצל שירותי הרווחה מצוי מידע רב המלמד על כך שמעולם לא הועלתה כל תלונה על אלימות של המערער כלפי אשתו, אך המשיבים מיאנו לפעול לקבלת המידע. נציין כבר עתה כי העתירה שהוגשה לבית המשפט קמא נסבה על ההחלטה לבטל את הרישיון של העותר. עתירה שעניינה עילת סגירה של תיק פלילי אינה נתונה לסמכותו של בית המשפט לעניינים מינהליים, וממילא לא נדרש אליה בהליך הנוכחי. זאת, בלי לפגוע בזכותו של העותר להעמיד שאלה זו לביקורת בהליך מתאים.

11. המשיבים סבורים כי אין עילה להתערבות בפסק הדין. לשיטתם, החזקת כלי ירייה אינה זכות קנויה, והשיקול המנחה בקבלת החלטה בעניין רישיון ובגיבוש המלצת המשטרה הוא שלום הציבור וביטחונו. נטען כי על פי הוראות [חוק כלי היריה](#), להמלצת המשטרה ניתן משקל משמעותי בהחלטה בעניין רישיון, והיא הגורם המקצועי המוסמך ובעל היכולת והכלים להערכת מסוכנות. לטענת המשיבים, המלצת המשטרה יכולה – ואף מחויבת – להתבסס על כל מידע רלוונטי שברשותה, ובכלל זאת אף תיקים שלא הובילו להגשת אישום בפלילים.

12. לטענת המשיבים, ההחלטה לבטל את רישיון המערער התבססה על המלצת המשטרה ונשענה על ראיות מינהליות המעידות על מסוכנותו. המשיבים מצביעים על כך שהגעת השוטרים נעשתה בעקבות דיווח על צעקות, וכי בחקירת אשת המערער היא מסרה שהוא תקף אותה פיזית מספר פעמים בשנתיים שקדמו לאירוע. נטען כי החלטת הביטול נבחנה פעם נוספת במסגרת ערר שהגיש המערער – לאחר שנסגר תיק החקירה – ואושרה נוכח המסוכנות הנשקפת ממנו. המשיבים טוענים כי אין פגם בהסתמכות על תיק חקירה שנסגר, וכי כלי הירי לא הוחזק לצורכי הגנה עצמית. המשיבים מוסיפים כי בית המשפט לא מצא כי יש די בטענות המערער – לגבי פגמים בחקירת אשתו ובהליך שלילת הרישיון – כדי להתערב בהחלטת הביטול.

בקשת המערער לעיון בחומרי החקירה

13. ביום 26.12.2018 הגיש המערער בקשה להורות למשיבים להעביר לידיו את חומרי החקירה בתיק, ובייחוד את פרוטוקול החקירה של אשתו, וכן כל חומר מודיעיני שקיים לגביו. בתגובתם מיום 8.1.2019 ציינו המשיבים כי המערער פנה למשטרה בבקשה לקבל את חומרי החקירה ביום 16.8.2018 – לאחר מועד הגשת הערעור – וביום 24.12.2019 ניתנה

החלטת המשטרה שדחתה את הבקשה. לטענתם יש לדחות את הבקשה על הסף, שכן היא לא עמדה בפני בית המשפט לעניינים מינהליים. בבחינת למעלה מן הצורך נטען כי אין עילה להתערבות בהחלטה בהינתן יישום השיקולים המפורטים בהנחיית פרקליט המדינה ("בקשה מצד גורמים שונים לעיין במידע המצוי בתיק חקירה" הנחיות פרקליט המדינה 14.8 (התשע"ד)). גם להיבט זה יפים, בשינויים המחוייבים, דברים שאמרנו בהתייחס לעילת סגירת התיק הפלילי – לא נדרש לבקשה זו, שכן נושא זה אינו נתון לסמכותו של בית המשפט לעניינים מינהליים, וממילא אף לא הועלה לפניו במסגרת הדין בעתירה שהגיש המערער.

הודעה מטעם המשיבים ותגובה מטעם המערער

14. ביום 14.1.2019 קיימנו דיון בערעור. לאחר ששב על טענותיו, העלה לפנינו המערער בקשה להישלח לוועדה להערכת פוטנציאל מסוכנות במשרד הרווחה, בהתבסס על [ע"מ 10786/08](#) פוני נ' פקיד רישוי לכלי יריה [פורסם בבנו] (3.5.2009) (להלן: עניין פוני). המשיבים ביקשו שהות לבחון את האפשרות, וזו ניתנה להם.

15. בהודעתם המעדכנת מיום 30.1.2019 טוענים המשיבים כי הוועדה המחוזית המשותפת למשרדי הרווחה והשירותים החברתיים והבריאות בנושא הערכת פוטנציאל המסוכנות באלימות במשפחה (להלן: ועדת המסוכנות) מסייעת לגורמי טיפול באבחון והערכת מסוכנות של מטופלים במקרים קשים. נטען כי לפי הוראות תקנון העבודה הסוציאלית, הגורמים שיכולים לפנות לוועדה הם גורמי טיפול ציבוריים, והיא אינה מיועדת להחלפת שירותי החירום הציבוריים. לטענתם, הוועדה אינה עוסקת באבחון הנוגע להחלטת על שלילת רישיון נשק. נטען כי אין מקום להביא את העניין בפניה. המשטרה היא הגורם המוסמך להערכת מסוכנות –

בעוד שהוועדה אינה גוף סטטוטורי. כמו כן, נטען כי בוועדה יושב פסיכיאטר מטעם משרד הבריאות, אך הוא אינו מוסמך להעריך כשירות לנשיאת כלי נשק ואין לו בהכרח ניסיון מתאים.

16. באשר לעניין פוני, המשיבים טוענים שאין מקום ללמוד ממנו שיש לקבל את חוות הדעת של הוועדה בהליכי השגה על ביטול רישיון, שכן באותו מקרה התקיימו נסיבות מיוחדות שהצדיקו הערכת מסוכנות עדכנית. עוד נטען כי למיטב ידיעת המשיבים לא מוכר עוד מקרה בהקשר דומה שבו הובא אדם לפני ועדת המסוכנות. המשיבים מוסיפים כי פניה לוועדה במקרים שכאלה עלולה להעמיס עליה ולהסיט את פעילותה ממטרתה כגוף מסייע לגורמי הטיפול. כמו כן, נטען כי הפניה לוועדה מצריכה שיתוף פעולה של שני בני הזוג ומעורבות של שירותי הרווחה המטפלים. אולם לפי הנטען המערער ואשתו אינם מוכרים לשירותי הרווחה על רקע אלימות במשפחה.

17. בתגובתו מיום 3.2.2019 הביע המערער הסכמה להופיע בפני הוועדה, וצירף מכתב מטעם אשתו המציין את הסכמתה. המערער טוען כי אין ביכולתו לפנות לשירותי הרווחה בעצמו, ללא הפניה מצד בית המשפט, ומציע גורמים בשירותי הרווחה המכירים ונמצאים בקשר שוטף איתו ועם אשתו.

לאחר השלמות הטיעון בכתב, הגיע זמנה של ההכרעה.

דין והכרעה

18. אקדים ואומר כי לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, בכתב ובעל פה, ועיינתי בחומרי החקירה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות. לא מצאתי עילה להתערב בפסק הדין של בית המשפט לעניינים

מינהליים שקבע כי החלטת המשיב 1 לבטל את רישיון כלי הירייה של המערער מצויה במתחם הסבירות.

19. כידוע, במדינת ישראל אין זכות מוקנית להחזיק כלי ירייה. [סעיף 5\(א\) לחוק כלי היריה](#) קובע כי נשיאה והחזקת כלי ירייה מותנים ברישיון. פקיד רישוי כלי ירייה הוא הגורם המוסמך להנפיק רישיון, על פי המלצת קצין משטרה בכיר ([סעיף 11\(2\)](#) לחוק). פקיד הרישוי מוסמך לבטל רישיון עוד בטרם יפוג תוקפו ([סעיף 12\(א\)\(3\)](#) לחוק). החוק מאזן בין האינטרס להחזיק בכלי ירייה למטרות חוקיות שונות, ובעיקרן הגנה; לבין שלום הציבור וביטחונו, שתפוצה רחבה עלולה לסכן (ראו למשל: [בג"ץ 190/80 בוחבוט נ' שר הפנים, פ"ד לה \(2\) 415, 419 \(1981\)](#)). המדיניות הנוהגת – שכבר נקבע שאין בה דופי – היא לצמצם ולהפחית את כמות כלי הירייה המצויים בידי אזרחים (ראו למשל: [עע"ם 3792/14](#) דופל נ' המשרד לביטחון פנים, [פורסם בנבו] פסקה י' (23.3.2015) (להלן: עניין דופל); [עע"ם 389/13](#) קרינסקי נ' המשרד לביטחון פנים, [פורסם בנבו] פסקה 16 (1.10.2014) (להלן: עניין קרינסקי); [בג"ץ 423/84 עזאם נ' שר הפנים, פ"ד לט \(1\) 337, 339 \(1985\)](#)).

20. ככל החלטה מינהלית, החלטה בעניין רישיון כלי ירייה תיעשה על בסיס ראיות מינהליות (עניין דופל, פסקה י'). בהתאם למבחן הראיה המינהלית, בהקשר בו עסקינן אין הרשות נדרשת להתבסס על ראיות ברמת שכנוע מעבר לספק סביר, אלא די בראיות שרשות סבירה הייתה מסתמכת עליהן ורואה בהן כבעלות ערך הוכחתי ראוי ומספיק בנסיבות המקרה ([בג"ץ 442/71 לנסקי נ' שר הפנים, פ"ד כ"ו \(2\) 337, 357 \(1972\)](#)). כמו כן, הרשות רשאית לבחון מגוון רחב של ראיות, ובהן מידע מודיעיני, חומר חקירה בתיקים פתוחים וסגורים וכל מידע רלוונטי נוסף (עניין דופל, פסקה י'; [עע"ם 5878/11](#) קלנטריה נ' פקיד רישוי לכלי ירייה [פורסם בנבו] (28.1.2013)) כמו כן, לפי הוראות החוק, להמלצת המשטרה משקל ניכר בגיבוש ההחלטה.

21. כאמור, הרשות רשאית, לפי שיקול דעתה, שלא להעניק רישיון, שלא לחדשו, או לבטל רישיון קיים. אולם, ביטול רישיון או אי-חידושו דורשים תשתית מוצקה יותר לנימוקי הסירוב מאשר זו הנדרשת בבקשה ראשונה למתן רישיון. לפיכך, ביטול רישיון לא יעשה על בסיס חשד גרידא, ללא בדיקה וחקירה ([בג"ץ 1958/98 בן שטח נ' שר הפנים, פ"ד מה\(1\)](#)), 322 (1990); [בג"ץ 799/80 שללם נ' פקיד הרישוי לפי חוק היריה, פ"ד לו\(1\)](#), 317 (1981)). ניתן לבטל רישיון מקום שבו השתנו הנסיבות, ואירוע חדש שהתרחש משנה את ההנחה שעמדה בבסיס מתן הרישיון ויכול להעיד על מסוכנות. על הרשות לבסס החלטתה על תשתית ראייתית מספקת, ומקום שבו היא מחליטה על ביטול רישיון יש להקפיד על כך ביתר שאת.

22. מהכלל אל הפרט. המערער החזיק ברישיונו שנות דור, ומדובר בכלי נשק שהוא בעל ערך סנטימנטלי עבורו. יחד עם זאת, אין מדובר בכלי המשמש להגנה עצמית, ואין הוא נחוץ לפרנסה שכן המערער לא עושה בו שימוש במסגרת עבודתו (השוו לעניין פוני). התשתית הראייתית בבסיס ההחלטה מורכבת מהקריאה למשטרה בעקבות ויכוח בטונים גבוהים בין המערער לאשתו, מהרשמים שנאספו באירוע עצמו, ומחקירת אשת המערער בתחנת המשטרה. הרשות המוסמכת למדה מן המכלול כי קיים סיכון בהחזקת כלי ירייה על ידי המערער. בית המשפט לענינים מינהליים קבע כי די בראיות המינהליות כדי להוביל למסקנה שהחלטת המשיבים מצויה במתחם הסבירות.

23. בית המשפט לא התעלם מהפגמים הנטענים בחקירת אשת המערער. למותר לציין את הצורך בהקפדה על הוראות חוק חקירה והעדה, נוכח הרגישות שבחקירת בעלי מוגבלויות והאינטרס בבירור האמת (ראו [ע"פ 8325/15 פלוגי נ' מדינת ישראל](#), [פורסם בבנן] פסקאות 48-50 (8.6.2017)).

אף על פי כן, מבחינת נפקות הפגמים, הרי שאין עסקינן בהליך פלילי, שבו על הראיות לעמוד במבחני קבילות ובדרישות ראייתיות מוגדרות, כי אם בהליך מינהלי שבו אמת המידה הראייתית היא גמישה יותר. גם אם נפלו פגמים בחקירה, אין בכך כדי לאיין לחלוטין את המידע הנלמד ממנה, בצד הנתונים הנוספים שהיו לפני מקבלי ההחלטות כמפורט לעיל. בשים לב למכלול הנסיבות והאינדיקציות, ובשיקול דעתו של בית המשפט לעניינים מינהליים בהינתן עקרון "התוצאה היחסית", סבורני כי הפגמים הנטענים בחקירה אינם מצדיקים התערבות בהכרעתו של בית המשפט לעניינים מינהליים.

24. ודוק, גם אם לפי שיקול דעתה של המשטרה תשתית ראייתית זו אינה מספיקה להעמדה לדין פלילי, אין ללמוד מכך בהכרח שזו אינה מספיקה לצורך שלילת רישיון לשאת כלי ירייה. שכן, כאמור, אין ההחלטה המינהלית צריכה להגיע כדי רמת השכנוע הנהוגה במשפט הפלילי. הרשות יכול שתסתמך על תיק חקירה שנסגר בעילה של היעדר ראיות מספיקות, לשם החלטה על שלילת רישיון כלי ירייה (עניין דופל, פסקה י"א).

25. באשר לוועדת המסוכנות שאליה ביקש המערער שנורה להפנותו. מדובר בוועדה שנועדה, על דרך הכלל, לשמש גורם אבחוני נוסף שיסייע לגורמי הטיפול במקרים מורכבים של אלימות במשפחה. אומנם, נראה שאין מניעה עקרונית כי אדם יופנה לאבחונה של הוועדה גם שלא במסגרת הליך טיפולי של שירותי הרווחה. יתרה מכך, שיקול דעתה של הרשות בבואה לקבל החלטה בעניין רישיון כלי ירייה הוא רחב, והיא רשאית לשקול נתונים נוספים כגון חוות דעת של שירותי רווחה. אולם, מקובלת עליו עמדת המשיבים כי אין ליצור מסלול נוסף של פניה לוועדה כחלק מהחלטה בעניין רישיון כלי ירייה, שכן הדבר אינו מחויב מהוראות החוק; אינו הכרחי לצורך קבלת החלטה; ואין מדובר במקרה בו הגורם

המפנה סבור כי הוא זקוק לאבחון והערכה נוספים. מטבע הדברים הפיכת וועדת המסוכנות לחלק מתהליך קבלת החלטות ברישוי נשק עלול להסיט אותה מתפקידה המרכזי כגורם מסייע בגיבוש תכנית טיפולית ובמתן המלצות לשירותי הרווחה בקהילה. אני סבור גם שאין ללמוד ממקרה חריג אחד כי יש לעשות כן במקרים שנסיבותיהם שונות לאחר שהסתיים תהליך קבלת ההחלטות המינהלי והליך הביקורת השיפוטית בערכאה הדיונית.

26. קודם לחתימת הדברים מבקש אני להוסיף שתי הערות. האחת – המערער טען לפנינו ארוכות אודות הקשר הקרוב שלו עם בת זוגו, ועמד על תפקודו התקין ועל תרומתו לחברה. עומדת לזכותו גם תקופה ארוכה של החזקה ברישיון נשק בלא תקלות. הגם שעל פי כללי הביקורת השיפוטית לא נמצאה עילה להתערב בהחלטות הרשויות המוסמכות, הרי בנסיבות האמורות לא נסגרה לפניו הדרך להגיש בקשה חדשה לקבלת רשיון לנשיאת נשק, אשר תיבחן לפי התבחינים העדכניים והנהלים הרלוונטיים לעניין, כפי שמבהירים המשיבים בהודעתם המעדכנת מיום 30.1.2019.

הערה נוספת – בהינתן הערך הרגשי של כלי הנשק מבחינת המערער, ובעקבות הצעתנו, הסכימו המשיבים לכך שנשקו של המערער יעבור השבתה מלאה ויוחזר לו לאחר מכן.

סוף דבר: אציע לחבריי כי הערעור יידחה. בנסיבות העניין לא הייתי עושה צו להוצאות.

ש פ ט

הנשיאה א' חיות:

אני מסכימה.

ה נ ש י א ה

השופט נ' סולברג:

אני מסכים.

ש ו פ ט

הוחלט כאמור בפסק הדין של השופט ע' פוגלמן.

ניתן היום, כ"א באדר א התשע"ט (26.2.2019).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ה נ ש י א ה

עמ 18033260_M15.docx

מרכז מידע, טל' 077-2703333 ; אתר אינטרנט, <http://supreme.court.gov.il>ע' פוגלמן 54678313-3326/18
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)